

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **Mgr. I. T.**

zast. advokátem JUDr. Markem Křížem, Ph.D.
sídlem Masarykovo nám. 91/28, 733 01 Karviná

proti

žalované: **předsedkyně Okresního soudu v Karviné – JUDr. Iva Hrdinová**
sídlem park Bedřicha Smetany 176/5, 733 31 Karviná-Fryštát

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve změně rozvrhu práce – přemístění žalobkyně oddělení 17 C z Karviné na pobočku soudu v Havířově a zařazení žalobkyně do oddělení 125 E a 127 E s účinností od 1. 5. 2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně je soudkyní Okresního soudu v Karviné a byla dříve zařazena na civilní úsek na oddělení 17 C v sídle soudu v Karviné. Předsedkyně okresního soudu nejprve prostřednictvím změny rozvrhu práce zastavila nápad do jejího oddělení 17 C, a to

s účinností od 1. 12. 2023. Proti tomu se žalobkyně bránila zásahovou žalobou, kterou Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 29. 7. 2024, č. j. 30 A 21/2024-86. V něm dospěl k následujícímu závěru: „Nepřetržitá řada výtek svědčí o tom, že žalobkyně přidělenou civilní agendu dlouhodobě nezvládala vyřizovat uspokojivým tempem, a to ani navzdory tomu, že jí byl na řadu měsíců zastaven nápad nových věcí. Vedení soudu se namísto podání kárné žaloby rozhodlo, že se pokusí se žalobkyní dále personálně pracovat a převede ji na novou, exekuční agendu. Důvody tohoto rozhodnutí vysvětlilo a obhájilo. Uvolněné místo se nachází na pobočce v Havířově, což žalobkyni může mírně zkomplikovat osobní situaci. Není to však nic, co by po ní za dané situace nebylo možno spravedlivě žádat. První krok v tomto směru, který představovalo zastavení nápadu do žalobkynina soudního oddělení 17 C od 1. 12. 2023, tak nelze podle krajského soudu hodnotit jako nezákonný zásah do výkonu její soudcovské funkce.“ Kasační stížnost proti citovanému rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 11. 2024, č. j. 7 As 223/2024-27.

2. Další změnou rozvrhu práce, účinnou od 1. 5. 2024, přeřadila předsdkyně soudu žalobkyni na exekuční agendu, a to na pobočku okresního soudu v Havířově. I tento následný krok považuje žalobkyně za nezákonný zásah do výkonu své soudcovské funkce a brojí proti němu u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 26. 6. 2024.

II. Argumentace žalobkyně

3. Žalobkyně je přesvědčena, že zásah žalované vůči ní je šikanózní, zaměřený proti její osobě. Uváděné důvody jsou jen zástupné, pravým důvodem je zaujatost předsdkyně soudu vůči ní. O tom svědčí podle žalobkyně již samotný fakt, že změnu rozvrhu práce s ní předsdkyně soudu předem neprojednala, ačkoliv jde o významný zásah do výkonu její soudcovské pravomoci. Informace o tom, co se chystá, si žalobkyně musela opatřovat pokoutně od jiných zaměstnanců soudu. Regulérně se o zastavení nápadu do svého oddělení dozvěděla až dnem zveřejnění změny rozvrhu práce, tedy po 1. 12. 2023. To, že důvodem zastavení nápadu jsou její neuspokojivé pracovní výsledky a plánované přeřazení na exekuční oddělení, se žalobkyně dozvěděla až z písemného sdělení žalované ze dne 15. 1. 2024. Žalovaná jí tak vůbec nedala možnost, aby se k plánovaným změnám vyjádřila a vznesla proti nim své argumenty. Jde tedy o nezákonnou svévoli.
4. Jako důvod plánovaného přeřazení žalobkyně na exekuční agendu uvedla předsdkyně soudu, že její pracovní výsledky byly dlouhodobě neuspokojivé, v posledních dvou letech alarmující. S tím žalobkyně nesouhlasí. Je sice pravda, že žalobkyně v minulosti obdržela celkem devět výtek podle zákona o soudech a soudcích a že na výsledky její práce vede Krajský soud v Ostravě zvláštní dozorový spis. Podle žalobkyně však v posledních dvou letech naopak přijala opatření, která její práci zlepšila a dosáhla poklesu nevyřízených věcí ve svém oddělení 17 C.
5. Žalobkyně v žalobě i jejím doplnění podrobně líčí svou profesní historii od nástupu na Okresní soud v Karvině do oddělení 17 C. Připouští, že do roku 2020 podceňovala tlak vedení soudu na rychlejší vyřizování agendy a upřednostňovala precizní vyřízení věci před rychlostí. Vysvětluje mj., že její senát je první na řadě při přidělování nápadu, takže jsou jí automaticky přidělovány nejsložitější věci, a to i při přerozdělování agendy po odcházejících soudcích. Uvádí též dodnes nevysvětlený příklad rozdělení čtyř věcí napadlých dne 26. 6. 2018, z nichž dvě (velmi složité restituční spory) připadly jí. Na nerovnoměrnost v přidělování věcí žalobkyně v minulosti poukazovala, ale vedení

soudu na to nijak nereagovalo, ačkoliv to byla jeho povinnost (zde žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 13 Kss 2/2014). K nárůstu nevyřízených věcí v letech 2020–2022 pak došlo zejména s ohledem na pandemii covid-19. Žalobkyně se dlouhodobě léčí jako chronický astmatik a měla obavy soudit v jednací síni, jednak kvůli svému zdraví, jednak kvůli zdraví své matky, o kterou osobně pečuje ve své domácnosti. Řešila v tomto období také výpadky pečovatelské služby. Od poloviny roku 2022 však žalobkyně začala přijímat opatření, aby situaci na svém oddělení zlepšila. Prodloužila pečovatelskou službu u své matky na 11 hodin denně v pracovních dnech a začala vyřizovat více než 50 věcí měsíčně, včetně nařizování jednání ve starších a složitých věcech. Věc jí však zkomplikovalo to, že od 22. 1. 2023 vážně onemocněla a byla v pracovní neschopnosti až do 19. 2. 2023. Pracovní neschopnost ukončila na svou vlastní žádost, aby mohla pokračovat ve zvýšeném pracovním úsilí.

6. Od 1. 10. 2022 až do 31. 7. 2023 měla žalobkyně i přes svůj nesouhlas zastavený nápad. Ačkoliv se v rámci možností věnovala ukončování starších a složitých věcí, obdržela dne 27. 6. 2023 výtku žalované, že se řešení složitých a starých věcí vyhýbá. Tato výtku obsahuje řadu nepravdivých informací o složitosti sporů, důvodech odročení jednání, neurčitých referátech apod. – v podrobnostech žalobkyně odkazuje na své vyjádření k této výtce. Ve skutečnosti žalobkyně v době zastavení nápadu skončila více než 20 věcí starších tří let, celkem skončila asi 300 věcí a například v nejstarší věci pravidelně konala jednání trvající několik hodin. V přípise z 15. 1. 2024 pak žalovaná uvedla, že nedošlo k žádnému zlepšení stavu v oddělení 17 C. Přitom všechny nevyřízené věci žalobkyně pravidelně projednávala, nejstarší nevyřízená věc byla stále u soudní znalkyně a podobně. V době podání žaloby měla žalobkyně ve svém oddělení celkem 89 nevyřízených věcí, 46 z nich bylo přerušeno kvůli insolvenčnímu řízení nebo z jiných důvodů, ostatní se nacházely u znalců nebo v nich bylo nařízeno jednání. Nedošlo k žádným průtahům. Sama žalovaná v rozhovoru dne 19. 3. 2024 připustila, že lednové vyjádření nebylo pravdivé. Ve 2. polovině roku 2023 skončila žalobkyně řízení v sedmi věcech starších pěti let a ve čtyřech věcech starších tří let.
7. Podle žalobkyně užila žalovaná její přeražení jako kárný trest (což je v rozporu s rozhodnutím Soudního dvora EU č. C-487/19). Pokud žalovaná ve svém vyjádření poukazuje na její údajně méně rozvinuté sociální dovednosti, a tím odůvodňuje vhodnost přeražení na exekuční agendu, pak žalobkyně oponuje, že ji nikdo nikdy nenapomínal ohledně jejího chování v jednací síni ve vztahu k účastníkům či jejich zástupcům ani ohledně dodržování zásad etiky. Není jasné, jak žalovaná ke svému závěru dospěla.
8. Také zde svědčí podle žalobkyně o zaujatosti předsedkyně soudu vůči ní to, že s ní nikdy osobně neprojednala ani údajné neuspokojivé pracovní výsledky, ani to, zda opatření přijatá žalobkyní na oddělení 17 C hodnotí jako efektivní, či nikoliv. Namísto toho nestandardně nařídila soudcovské radě, aby se žalobkyní projednala její pracovní výsledky ona. To považuje žalobkyně za porušení § 53 zákona o soudech a soudcích. Soudcovská rada navíc v její práci nedostatky neshledala.
9. Pro přeražení žalobkyně na exekuční agendu a na pracoviště v Havířově nesvědčí ani organizační důvody. Nedošlo k žádnému zvýšení nápadu v exekuční agendě, nebo naopak ke snížení nápadu v agendě civilní (ani ve vyznění žalobkyně ze dne 15. 1. 2024 žalovaná nic takového netvrdí). Nápad do civilního oddělení v Karvině i v Havířově je v podstatě stejný, v Karvině dokonce nastupuje v blízké době jedna civilní soudkyně na rodičovskou

dovolenou. Na exekuční úsek v Havířově byla již dříve přeložena na svou žádost Mgr. F., která měla výhledově nahradit Mgr. V. Je pravda, že dřívější vedení okresního soudu přidělilo na exekuční agendu čtyři soudce s odůvodněním, že dva z nich budou umístění na pracovišti v Karviné a dva v Havířově, což zajistí vzájemnou zastupitelnost. Avšak předpokládaný počet soudců zařazených na oddělení E má být podle metodiky Ministerstva spravedlnosti 3, takže i po odchodu Mgr. V. do důchodu bude tento počet zachován. Zastupitelnost je možné řešit přijetím jiného vhodného organizačního opatření, namísto zvyšování počtu soudců na exekuční agendě. I kdyby ale bylo z nějakého důvodu nutné Mgr. V. nahradit, měla by podle žalobkyně předsedkyně soudu při organizačních změnách primárně přerazovat na jinou agendu služebně mladší soudce, kteří se snáze adaptují jak na novou práci, tak na změnu místa výkonu práce a na záležitosti s tím související. Jako vhodný kandidát by se nabízela například JUDr. G., která navíc na pobočce v Havířově již dříve pracovala. Žalobkyně je naproti tomu jednou ze služebně nejstarších soudkyň Okresního soudu v Karviné. Na soudě pracuje 30 let, z toho 26 let jako soudkyně na civilním oddělení. Kromě toho se žalobkyně dozvěděla, že o přerazení na exekuční agendu má zájem Mgr. J., která je aktuálně zařazena na pobočce v Havířově na civilní agendě.

10. Pro zachování žalobkynina zařazení svědčí podle ní i závažné osobní důvody. Žalobkyně je astmatik, dlouhodobě se s tímto onemocněním léčí, má zvýšené sklony k respiračním onemocněním, zvýšenou citlivost na prach a alergické reakce na rozpouštědla, lepidla a laky. Vedle toho ji sledují i na hematologii kvůli rodinné anamnéze (leukémie v rodině) a také zde vystavili žalobkyni potvrzení o rizikovosti pobytu v prostředí s výskytem chemikálií. Na pobočce v Havířově probíhají podle informací žalobkyně v současné době stavební práce se zvýšenou prašností a používáním chemických sloučenin. Takové pracoviště je proto pro žalobkyni naprosto nevhodné. Z minulosti má žalobkyně negativní zkušenost už s pouhou výměnou koberců a drobnými stavebními pracemi v sídle soudu v Karviné. Žalovaná sice stavební práce popírá, nicméně při rozhovoru se žalobkyní dne 19. 3. 2024 připustila přinejmenším výskyt lepidel. V Karviné je také v blízkosti soudní budovy parkoviště, což je pro žalobkyni důležité zejména v zimních měsících, kdy není schopna kvůli astmatu pobývat dlouho mimo uzavřené prostory.
11. Vedle toho trpí žalobkyně i atopickým ekzémem, proto si nemůže kosmetické obličejové úpravy provádět sama, ale musí navštěvovat kosmetický salon. K tomu využívá obědovou pauzu, neboť po pracovní době je plně vytížena péčí o svou nemocnou matku. Matka je dementní, imobilní a inkontinentní, vyžaduje celodenní péči. Kromě pracovních dnů v době od 5:30 do 16:30 zajišťuje jinak tuto péči trvale žalobkyně osobně. Je proto závislá na léty vybudovaném zázemí v okolí soudní budovy v Karviné (parkoviště, lékař, lékárna, kosmetička atd.).
12. Žalobkyně navrhla v žalobě k prokázání svých tvrzení následující důkazní prostředky:
 - rozvrh práce okresního soudu v Karviné pro rok 2024,
 - změna rozvrhu práce pro rok 2024 č. 4 účinná od 1. 5. 2024,
 - sdělení žalované ke stavu agendy v oddělení 17 C ze dne 27. 6. 2023,
 - stanovisko žalobkyně k tomuto sdělení ze dne 14. 7. 2023,
 - sdělení žalované k zastavení nápadu ze dne 15. 1. 2024,
 - dopis žalobkyně k přerazení do Havířova ze dne 13. 3. 2024,

- lékařské zprávy (žalobkyně výslovně zmínila pouze zprávu ze dne 22. 1. 2023, k žalobě však přiložila pouze jedinou zprávu, a to od alergologa ze dne 7. 2. 2024),
- rozhodnutí Úřadu práce – Krajské pobočky v Ostravě o příspěvku na péči z 8. 12. 2023,
- tabulku s výpočtem potřeby aparátu okresních soudů (soudci),
- výslech svědků - předsedkyně soudcovské rady (Mgr. R.), současného náměstka žalované pro oddělení C a P (Mgr. H.)
- svůj účastnický výslech.

III. Argumentace žalované

13. Žalovaná navrhuje podanou žalobu zamítnout. Uvádí, že k výkonu funkce předsedkyně Okresního soudu v Karviné byla přeložena dne 1. 10. 2022, takže žalobkyni blíže nezná a má k ní výhradně kolegiální vztah. Změna rozvrhu práce spočívající v zastavení nápadu do oddělení 17 C byla s žalobkyní projednána, a to dokonce opakovaně. Žalobkyně věděla, že se tak děje kvůli úmyslu přeložit ji na exekuční úsek ke dni 1. 5. 2024. Ostatně, zákon o soudech a soudcích nevyžaduje souhlas soudce zařazení do konkrétního soudního oddělení. Žalobkyni nepřísluší ani úvahy o tom, zda je počet soudců na exekučním oddělení dostatečný, či nikoliv. Žalovaná nezjišťovala, zda by nějaký jiný soudce Okresního soudu v Karviné měl o exekuční agendu zájem. Nesouhlasí ani s tím, že by za účelem posílení nějakého úseku měla primárně přerazovat služebně mladší soudce.
14. Zastavení nápadu žalobkyni není ani šikanózním zásahem zaměřením vůči ní, ani zastřeným kárným trestem. Jde o organizační řešení obsazení soudu po odchodu jedné soudkyně z funkce, přičemž zároveň se žalovaná snažila nalézt pro žalobkyni optimální zařazení.
15. Prvotním impulsem pro přerazení na jinou agendu byly skutečně neuspokojivé pracovní výsledky žalobkyně. Při svém nástupu do funkce předsedkyně soudu žalovaná zjistila, že v oddělení 17 C má žalobkyně 408 nevyřízených věcí, což byl asi trojnásobek oproti jiným soudcům se stejným pracovním zařazením a délkou praxe. V mnoha věcech byly průtahy. Průměrný nápad v té době byl 35 věcí měsíčně, proto žalovaná nápad do soudního oddělení 17 C zastavila. A dne 1. 12. 2022 udělila žalobkyni výtku za průtahy v řízeních v délkách 19 a více měsíců. Když žalovaná ke dni 31. 5. 2023 nápad žalobkyni obnovila, měla sice žalobkyně již jen 106 nevyřízených věcí (z toho 50 přerušených) ale při kontrole v červnu 2023 žalovaná zjistila, že žalobkyně neodstranila průtahy v řízení, které jí vytýkala v předchozí výtce. Proto jí dne 27. 6. 2023 udělila další výtku a rozhodla o dozorových opatřeních. Souhrnně poukazuje žalovaná na to, že první výtku obdržela žalobkyně již v roce 2000, tedy dva roky po svém nástupu na civilní úsek Okresního soudu v Karviné, a že v letech 2007 až 2022 byla účastníkům řízení vedených žalobkyní vyplacena na náhradu škody částka celkem 1 366 688 Kč. Proto vůči ní uplatnil svou dozorovou pravomoc i Krajský soud v Ostravě.
16. Žalovaná je podle zákona o soudech a soudcích povinna dbát o to, aby v řízeních u soudů nedocházelo ke zbytečným průtahům. Měla samozřejmě možnost podat na žalobkyni kárnou žalobu, což by pro ni mělo zásadní důsledky, ale to považuje žalovaná za krajní řešení, nelze-li věc řešit jiným způsobem. Protože od listopadu 2023 věděla, že soudkyně exekučního úseku, Mgr. V., hodlá zřejmě v lednu 2024 na funkci soudkyně rezignovat, rozhodla se žalobkyni zařadit na exekuční úsek. Učinila tak proto, že žalobkyni považuje za nadprůměrně inteligentní, ale vzhledem k méně rozvinutým sociálním dovednostem jí

zřejmě činí problém sociální a komunikační stránka soudní profese. Proto by jí mohla lépe vyhovovat agenda exekuční, kde se komunikace tolik neuplatňuje. Protože si je žalovaná vědoma toho, že přechod na jiný soudní úsek může být pro žalobkyni složitý, zastavila nápad do jejího soudního oddělení již v listopadu 2023 hned poté, co se dozvěděla od Mgr. V. o zvažované rezignaci. Cílem bylo vytvořit žalobkyni prostor, aby mohla dokončit věci civilní agendy a případně si začít studovat předpisy z agendy exekuční. O samotném zařazení žalobkyně na exekuční úsek – které s ní vedení soudu již dříve opakovaně ústně projednávalo – však žalovaná mohla rozhodnout až po rezignaci Mgr. V., k čemuž došlo dne 10. 1. 2024. Již dne 15. 1. 2024, tedy obratem, žalovaná žalobkyni oficiálně písemně oznámila, že ji hodlá přeradit na exekuční agendu do Havířova a o důvodech tohoto rozhodnutí.

17. Pokud jde o organizační důvody, žalovaná vysvětluje, že Okresní soud v Karviné má hlavní pracoviště v Karviné a pobočku v Havířově. Na každém pracovišti působí 25 soudců, z toho vždy dva na exekuční agendě. V Karviné jsou na exekuční agendu zařazeni Mgr. D., která je zároveň místopředsdkyní soudu a zastupující předsdkyní, proto je nutné, aby byla na pracovišti v Karviné trvale přítomna. Druhý exekuční soudce, Mgr. O., vyřizuje kromě exekuční agendy ještě agendu D, která je pouze na pracovišti v Karviné. Navíc bydlí v D. L., která je od Karviné vzdálena 10 km, zatímco pro žalobkyni je dojezdová vzdálenost z O. do Karviné i do Havířova stejná (zhruba 29 km, přičemž do Havířova je to ještě asi o půl kilometru blíže).
18. Stavební práce na pobočce v Havířově mají podle uzavřené smlouvy o dílo skončit v dubnu 2025. Soudcovské kanceláře jsou již skoro dokončeny, práce nyní probíhají ve vyšších patrech budovy a na vstupním portále. Při rekonstrukci nedocházelo ani nebude docházet ke zvýšení prašnosti či výskytu dráždivých chemikálií. Další osobní důvody žalobkyně nepokládá žalovaná za významné. Havířov má 70 000 obyvatel a je v něm dostupná celá řada služeb, včetně lékárny kosmetické služby a podobně. V okolí soudní budovy je několik veřejných parkovišť.
19. Jako důkazy žalovaná navrhl:
 - všechny výtky až dosud udělené žalobkyni,
 - přehled vyplacených náhrad škody účastníkům řízení,
 - dopis místopředsdkyně Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 9. 2022,
 - přehled neskončených věcí žalobkyně k 1. 10. 2022
 - rezignační dopis Mgr. V.

IV. Řízení před krajským soudem a dokazování

20. Věc původně napadla správnímu úseku Krajského soudu v Ostravě. Žalobkyně však vznesla námitku podjatosti vůči všem soudcům tohoto soudu, kterou odůvodnila tím, že žalovaná byla dlouholetou soudkyní Krajského soudu v Ostravě a po určitou dobu byla také jeho předsdkyní. Většina soudců ostravského správního úseku uznala, že zde existují objektivní důvody, pro které by bylo možné pochybovat o jejich nepodjatosti. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 12. 9. 2024 č. j. Nad 118/2024-29 tyto soudce z projednání věci vyloučil a stanovil, že příslušným soudem bude Krajský soud v Brně.
21. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala. Obě strany

sice navrhovaly ve svých podáních určité důkazy nad rámec obsahu správního spisu, návrh na provedení důkazů před správním soudem podle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s. však nelze sám o sobě považovat za nesouhlas s rozhodnutím bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Žalobkyně nepodmínila souhlas s rozhodnutím bez jednání provedením navržených důkazů – výzvu soudu ze dne 11. 10. 2024, aby se vyjádřila k možnosti rozhodnout věc bez jednání, ponechala úplně bez reakce a žádnou jasnou vůli ohledně jednání neprojevila (tím se nynější věc liší od situace řešené v rozsudku ze dne 7. 4. 2022, č. 10 Afs 176/2020-58).

22. Soud provedení navržených důkazů neshledal potřebným, protože prakticky totožné důkazní návrhy již vypořádal v předchozím, věcně úzce souvisejícím řízení pod sp. zn. 30 A 21/2024. Část z navržených důkazů tehdy provedl a neshledává žádný přínos v tom, aby jejich provedení opakoval – bude z nich vycházet. Ve zbytku důkazní návrhy zamítl, přičemž důvody zůstávají totožné. Soud proto přebírá ze svého předchozího rozsudku následující odstavce, v nichž shrnuje průběh předchozího ústního jednání a vypořádání s důkazními návrhy.
23. Ve věci sp. zn. 30 A 21/2024 proběhlo dne 29. 7. 2024 na žádost žalobkyně ústní jednání podle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Obě strany při něm setrvaly na svých stanoviscích. Žalobkyně rozvedla žalobní argumentaci v tom směru, že považuje za nezákonný už samotný fakt, že vedení soudu s ní ani se soudcovskou radou její plánované přeřazení na exekuční agendu předem neprojednalo. Je si vědoma toho, že nárok soudce na osobní projednání plánovaných personálních opatření dotýkajících se jeho osoby nevyplývá z žádného právního předpisu, přesto však má za to, že takový postup není slučitelný s důstojností soudcovské funkce.
24. Po skutkové stránce se na jednání nově vyjevilo mezi stranami jako sporné to, z jakého důvodu bylo v roce 2021 posíleno exekuční oddělení v Havířově. Žalobkyně uvedla, že Mgr. D. do něj v tomto roce nastoupila jako čtvrtá soudkyně na vlastní žádost a s výhledem, že Mgr. V. bude v dohledné době odcházet, tedy fakticky jako zástup za ni. Do té doby se tři soudci exekučního úseku navzájem zastupovali bez ohledu na to, kde měli svá soudní oddělení (zda v Karvině, či v Havířově). Naopak žalovaná uvedla, že Mgr. V. své rozhodnutí odejít zhruba v šedesáti letech do tzv. předdůchodu učinila až na základě legislativních změn, k nimž došlo v roce 2022. Skutečným důvodem pro nástup Mgr. D. na exekuční úsek v Havířově byla nutnost posílit jej na čtyři soudce, jelikož již nadále nebyl únosný stav, kdy jedním ze soudců tohoto úseku byla místopředsdkyně soudu a kdy jiný ze soudců (Mgr. O.) byl nucen přejíždět mezi Havířovem a Karvinou, neboť některá svá soudní oddělení měl v sídle soudu a jiná na jeho pobočce. Navíc i v současné době je podle žalované exekuční úsek zavalen marnými exekucemi a další agendou a vyžaduje bezpodmínečně čtyři soudce.
25. Naopak se podařilo vysvětlit sporná skutková tvrzení stran ohledně stavebních prací na pobočce okresního soudu v Havířově. Žalovaná upřesnila, že v době jejího vyjádření zde skutečně žádné stavební práce neprobíhaly. V minulosti však proběhla rekonstrukce přízemí a 1. patra soudní budovy, a v budoucnu se plánuje rekonstrukce 2. patra a pater následujících. Nebudou se však používat žádné těkavé chemické látky. Může docházet pouze ke zvýšené prašnosti, po tu dobu však bude mít žalobkyně vždy přidělenou kancelář v jiné části budovy. Žalobkyně označila takové opatření s ohledem na svůj zdravotní stav za nedostatečné.

26. Dále strany k dotazu soudu upřesnily, že aktuální stav je takový, že žalobkyně byla ke dni 1. 5. 2024 přerážena na exekuční agendu do Havířova, kam však nenastoupila, neboť je v pracovní neschopnosti. Žalobkyně podala proti svému přerázení na exekuční agendu samostatnou žalobu ke zdejšímu soudu.
27. Na jednání provedl soud dokazování následujícími důkazními prostředky:
- a) listina s výpočtem všech náhrad škody vyplacených účastníkům řízení v oddělení 17 C Okresního soudu v Karviné v řízeních vedených žalobkyní + k některým případům přiloženy žádosti Ministerstva spravedlnosti o vyjádření adresované Okresnímu soudu v Karviné, u ostatních poznámka „skartováno“ (č. l. 51-56 soudního spisu),
 - b) žádost místopředsedkyně Krajského soudu v Ostravě adresovaná předsedkyni Okresního soudu v Karviné ze dne 7. 9. 2022, č. j. Spr 2552/2022, v níž žádá o pravidelné podávání zpráv o úkonech v celkem devatenácti „průtahových“ spisech oddělení 17 C (č. l. 48 soudního spisu),
 - c) poslední výtka žalované udělená žalobkyni dne 27. 6. 2023, kde na str. 3 odkazuje na předchozí dokument č. j. Spr 2552/2022 (č. l. 57-58 soudního spisu).
28. Provedení ostatních navržených důkazů neshledal potřebným a zamítl je. U většiny z nich se tak stalo proto, že okolnosti, které jimi chtěli účastníci prokázat, mezi nimi ve skutečnosti nebyly sporné. To se týká zejména výtek udělených žalobkyni v minulosti, faktu, že žalobkyně má zdravotní potíže a pečuje o těžce nemocnou matku, rezignace Mgr. V. zařazené na exekuční úsek na funkci soudkyně a písemných sdělení mezi stranami po zastavení nápadu do oddělení 17 C účinném od 1. 12. 2023.
29. Další důkazní návrhy zamítl krajský soud proto, že je shledal nadbytečnými. Soud se nezabýval důvodností kterékoliv z dosud udělených výtek, nýbrž vyšel z předpokladu, že důvodné byly, jak níže vysvětlí. Proto nepovažoval za nutné provádět důkaz nejen těmito výtkami, ale ani přehledem neskončených věcí žalobkyně k 1. 10. 2022 či stanoviskem žalobkyně ze dne 14. 7. 2023 k poslední udělené výtce.
30. Předsedkyni soudcovské rady Okresního soudu v Karviné krajský soud nevyslechl, protože to, že soudcovská rada se žalobkyní na popud předsedkyně soudu projednávala její pracovní výsledky, není sporné, přičemž výsledky tohoto projednání nejsou pro věc významné.
31. Bývalého místopředsedu Okresního soudu v Karviné pro civilní úsek (JUDr. Ch.) krajský soud nevyslechl, protože jeho výpověď by nemohla po skutkové stránce nic relevantního přinést. Počty soudců Okresního soudu v Karviné na civilní a exekuční agendě přidělených do sídla v Karviné i na pobočku do Havířova v minulosti nebyly mezi stranami sporné. Jak už soud výše uvedl, ohledně žalobkyniných pracovních výsledků vyšel z udělených výtek. A důvody pro posílení exekučního úseku Okresního soudu v Karviné v roce 2021 se krajský soud blíže nezabýval. K tomu došlo za předchozího vedení okresního soudu a žalovaná již řešila faktický stav, kdy objektivně vyvstala potřeba nahradit soudkyni odcházející v roce 2024 z exekuční agendy na pobočce v Havířově. Právě s ohledem na to, že se v daném případě jednalo o pouhé doplnění stávajícího stavu soudců na exekuční agendě po rezignaci stávající exekuční soudkyně na její funkci, nepovažoval krajský soud za potřebné provádět dokazování ani rozvrhem práce okresního soudu pro rok 2021, ani ministerskou tabulkou s výpočtem potřeby aparátu okresních soudů, ani výslechy

jakýchkoliv dalších svědků k tomu, z jakých důvodů dřívější vedení Okresního soudu v Karviné v roce 2021 posílilo exekuční oddělení o jednu soudkyni.

32. Také případný zájem Mgr. J. o přechod na exekuční agendu shledal soud irrelevantním pro posouzení zákonnosti zásahu, jak níže vysvětlí.
33. Soud neprováděl dokazování ani ohledně toho, zda vedení Okresního soudu v Karviné projednalo se žalobkyní předem svůj úmysl přeradit ji na exekuční úsek, případně kdo, kdy a jakým způsobem tak učinil. Proto soud nevyslychal současného místopředsedu Okresního soudu v Karviné pro civilní úsek (Mgr. H.), s nímž tuto věc údajně žalobkyně probírala v listopadu 2023 poté, co se jí doneslo, že se chystá změna rozvrhu práce (zastavení nápadu) a její následné přeražení na exekuce. Soud dospěl k závěru, že i kdyby vedení se žalobkyní věc předem neprojednalo, nemohlo by to mít za nynějších okolností vliv na zákonnost zásahu do výkonu soudcovské funkce, jak soud níže vysvětlí.
34. A konečně, plánovaná postupná rekonstrukce budovy soudu v Havířově není sporná, nicméně nemá mít žádný mimořádný charakter. Mělo by jít o běžné stavební práce s takovými negativními dopady na zaměstnance, jaké lze v takovém případě obvykle očekávat (hluk, prach, lepidla apod.). Proto soud neshledal potřebným provádět důkaz fotografiemi budovy, znaleckým posudkem či výsledkem svědka – správce budovy, který má rekonstrukci na starosti (Ing. H.), kteréžto důkazy strany navrhly až při jednání.

V. Posouzení věci krajským soudem

35. Žaloba **není důvodná**.

Právní úprava a judikatura

36. Pokud jde o přidělení soudce k určitému soudu, zákon jeho souhlas vyžaduje pouze k prvnímu přidělení k určitému, zpravidla okresnímu soudu při jeho jmenování do funkce [§ 60 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích)]. Následně se pak souhlas soudce vyžaduje již jen k jeho dočasnému či trvalému přeložení k jinému soudu (§ 68 odst. 1 a § 71 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). K převedení soudce na pobočku jeho „domovského“ okresního soudu nebo k jeho přeražení na jinou agendu (jiný úsek) se souhlas soudce nevyžaduje. Jde o manažerské opatření předsedy soudu, jež se ale pochopitelně nesmí dostat do rozporu se zásadou, že „*nikdo nesmí narušovat nebo ohrožovat nezávislost a nestrannost soudců*“ (§ 79 odst. 2 zákona o soudech a soudcích). Jinými slovy, přeražení musí sledovat legitimní cíl, nesmí mít diskriminační charakter (čl. 1 ve spojení s čl. 3 odst. 1 Listiny) a nesmí být vedeno úmyslem zasáhnout do nezávislého výkonu této funkce (čl. 82 odst. 1 Ústavy).
37. Proti rozhodnutí předsedy soudu o přeražení na jinou agendu či o přidělení na jiné místo výkonu práce (např. ze sídla na pobočku soudu) se soudce může bránit žalobou ve správním soudnictví. Jelikož prvním krokem v případě chystaného převedení soudce na jinou agendu bývá mnohdy zastavení nápadu do jeho stávajícího soudního oddělení, může se soudce bránit již proti tomuto prvnímu, přípravnému kroku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2022, č. j. 6 As 22/2022-58, č. 4365/2022 Sb. NSS).
38. V citovaném rozsudku shrnul Nejvyšší správní soud pravidla, jimiž se musí vedení soudu při podobných manažerských rozhodnutích řídit (srov. body 80-83 citovaného

rozhodnutí). Především se musí vyvarovat svévole a libovůle, neboť „přeřazení soudce na jiný úsek je jedním z nejzávažnějších zásahů do rozhodovací činnosti soudce a nemůže být projevem svévole či libovůle předsedy soudu, a to i s ohledem na ústavní garanci nezávislosti soudců (čl. 82 odst. 1 Ústavy); přeřazení soudce se tedy musí opírat o adekvátní důvod. Takovým důvodem nicméně může být i nedostatek soudců na jednom úseku a „přebytek“ soudců na úseku jiném. Přeřazení soudce v takovém případě sleduje legitimní cíl spočívající v řádném výkonu soudnictví a zajištění práva účastníků na projednání věci bez zbytečných průtahů (čl. 38 odst. 2 Listiny). Přeřazení soudce na jinou agendu z těchto důvodů ostatně výslovně jako legitimní označil i Soudní dvůr v rozsudku ve věci W. Ž., bod 118.

39. Adekvátní důvod pro přeřazení ovšem není jediným ústavněprávním požadavkem. Přeřazení soudce dále zejména nesmí být projevem diskriminace (čl. 1 ve spojení s čl. 3 odst. 1 Listiny). Stejně tak nepřipustné by bylo přeřazení soudce, pokud by se prokázalo, že bylo vedeno ústavně nepřipustným úmyslem zasáhnout do nezávislého výkonu této funkce (čl. 82 odst. 1 Ústavy).“
40. Pro posouzení nynějšího případu má dále význam právní úprava kárné odpovědnosti soudců. Obecně platí, že soudci jsou povinni rozhodovat v přiměřených lhůtách a bez průtahů (§ 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Předseda okresního soudu dbá, aby v řízeních vedených u okresního soudu nedocházelo ke zbytečným průtahům (§ 127 odst. 2 zákona o soudech a soudcích). Pokud jde o řešení vznikajících průtahů, lze v první řadě uplatnit institut výtky: „Drobné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování může orgán státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, vyřídit tím, že je soudci ... vyloučí, je-li to postačující“ (§ 88a zákona o soudech a soudcích).
41. Také proti výtce je přípustná obrana ve správním soudnictví, neboť se může jednat o závažný zásah do výkonu soudcovské funkce. Soudní ochrana proti výtce se poskytuje na základě žaloby proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, jež se sice věcně zabývalo výtkou udělenou státnímu zástupci, avšak jeho závěry mají s ohledem na odůvodnění obecnou platnost).

Skutková zjištění

42. Soud vyšel při posouzení věci z následujících skutkových zjištění, jež byla buďto prokázána nebo je strany nečinily spornými.
43. Vedení Okresního soudu v Karviné udělilo žalobkyni v letech 2000–2020 celkem 7 výtek, většinou za nedůvodné průtahy ve spisech. Ke dni 1. 10. 2022 byla žalovaná, JUDr. I. H., přidělena k Okresnímu soudu v Karviné na pozici jeho předsedkyně. Okamžitě žalobkyni zastavila nápad nových věcí, a to od 1. 10. 2022 až do 31. 7. 2023. Dne 1. 12. 2022 udělila žalovaná jako nová předsedkyně okresního soudu žalobkyni v pořadí osmou výtku za nedůvodné průtahy v řízeních. I přes podpůrné opatření v podobě zastavení nápadu shledala výkon žalobkyně nadále nedostatečným a dne 27. 6. 2023 jí udělila devátou výtku, opět za nedůvodné průtahy v řízeních. Žalobkyně se proti tomu ohradila dopisem ze dne 14. 7. 2023. Proti žádné z výtek se však nebránila žalobou ve správním soudnictví.
44. Soud vzal za prokázané, že v letech 2007 až 2022 byla účastníkům řízení vedených žalobkyní vyplacena na náhradu škody částka celkem 1 366 688 Kč. Kvůli průtahům ve spisech vůči ní uplatnil svou dozorovou pravomoc i Krajský soud v Ostravě, a to tím, že

ode dne 7. 9. 2022 vyžaduje pod sp. zn. Spr 2552/2022 pravidelné podávání zpráv o úkonech v jejích spisech.

45. Dále má soud za nesporné, že exekuční agendu vykonávali minimálně v letech 2022–2023 na Okresním soudu v Karviné celkem čtyři soudci, z toho dva v sídle soudu v Karviné a dva na pobočce v Havířově. Ze dvou exekučních soudců v Karviné je jedna soudkyně zároveň místopředsedkyní soudu a zastupující předsedkyní, druhý soudce vyřizuje kromě exekuční agendy ještě agendu D, která je pouze na pracovišti v Karviné. Očekávalo se, že na funkci soudkyně rezignuje v roce 2024 Mgr. V. (odchod do předdůchodu), zařazená na exekuční úsek v Havířově. V souvislosti s tím předsedkyně soudu zastavila žalobkyni ode dne 1. 12. 2023 nápad nových věcí do jejího oddělení 17 C s výhledem, že ji po rezignaci Mgr. V. přeřadí na exekuční úsek a převede ji na pobočku soudu v Havířově. Mgr. V. nakonec rezignovala dne 10. 1. 2024. Dne 15. 1. 2024 žalovaná žalobkyni písemně seznámila s důvody zastavení nápadu a s jejím plánovanému přerazením na exekuce do Havířova.
46. Nesporné mezi stranami je i to, že na soudě v Karviné slouží i služebně podstatně mladší soudci než žalobkyně a že jedna takováto soudkyně navíc dříve pracovala na pobočce v Havířově.
47. Soud dále považuje za nesporné, že žalobkyně pečuje celodenně o těžce nemocnou matku, a to zčásti osobně, zčásti prostřednictvím pečovatelské služby. Žalobkyně sama má četné zdravotní potíže, zejména alergie, astma a atopický ekzém a krevní onemocnění. Její bydliště, O., je od Karviné i od Havířova vzdáleno přibližně stejně, cca 29 km.
48. Pokud jde o pracovní podmínky, ze shodných tvrzení stran vyplynulo, že Okresní soud v Karviné má u svého sídla v Karviné 20 vlastních parkovacích míst a veřejné parkoviště v docházkové vzdálenosti. Naopak pobočka v Havířově vlastní parkovací místa nemá, v okolí je však řada veřejných parkovišť. Podle tvrzení žalobkyně jde však o obytnou zónu a nalezení parkovacího místa je zde složitější.
49. Není sporu o tom, že stavební úpravy pobočky soudu v Havířově v době přerazení žalobkyně na nové místo i v době podání žaloby dosud probíhaly. Bylo při nich možné očekávat minimálně zvýšenou prašnost po dobu provádění stavebních prací. Žalovaná na jednání ve věci sp. zn. 30 A 21/2024 uvedla, že žalobkyně bude mít s ohledem na svůj zdravotní stav vždy přidělenou kancelář v té části budovy, kde nebudou probíhat žádné stavební práce.
50. Sporné zůstalo i po provedeném dokazování to, zda a jak vedení soudu projednalo se žalobkyní (potažmo se soudcovskou radou) v listopadu 2023 její dosavadní pracovní výsledky a plánované změny v rozvrhu práce – zastavení nápadu do jejího stávajícího oddělení a její následné přerazení na exekuční agendu.
51. Soud dále nezkoumal, nakolik jsou podložena tvrzení žalobkyně o tom, že jí v minulosti byly přidělovány složitější věci než ostatním kolegům, že si na tento stav bezvýsledně stěžovala, že na její pracovní výsledky v letech 2020–2022 měla mimořádný vliv pandemie covid-19, že podle metodiky ministerstva spravedlnosti by postačovalo přidělit na exekuce u Okresního soudu v Karviné jen tři soudce, že již poslední posila exekučního oddělení v Havířově (Mgr. D.) nastupovala na toto oddělení v roce 2021 jako náhrada za Mgr. V., jejíž odchod se v blízkých letech očekával, a že jiná soudkyně z Havířova (Mgr. J.) má sama

zájem o své přeražení z civilní na exekuční agendu. To vše krajský soud neshledal pro posouzení věci nijak významným.

Právní posouzení

52. Krajský soud již ve svém předchozím rozsudku č. j. 30 A 21/2024-86 vyšel z následující úvahy. Posuzuje zde manažerské, resp. organizační opatření, které přijalo vedení Okresního soudu v Karviné. Toto opatření reagovalo na objektivně vzniklou situaci, kdy z exekučního úseku okresního soudu odešla do předdůchodu soudkyně zařazená na pobočku v Havířově. Vedení okresního soudu mohlo na uprázdněné místo po ní přeradit kteréhokoliv ze stávajících soudců. V jeho rozhodování hrálo nepochybně důležitou roli to, že žalobkyně jako soudkyně civilního úseku obdržela v minulosti celou řadu výtek za průtahy ve svých přidělených spisech. Ale v zásadě by bylo možné žalobkyni na exekuční úsek přeradit i v případě, že by byla „vzornou“ soudkyní civilního úseku, jestliže by si to organizační potřeby vyžádaly a nebránily by tomu důležité překážky na straně žalobkyně. Zároveň je ovšem třeba říci, že i kdyby žalobkyně vykazovala sebevětší deficit v soudcovské práci, nemohl by krajský soud její přeražení na exekuční úsek aprobovat, pokud by jevílo rysy svévole nebo bylo šikanózním či diskriminačním způsobem zaměřeno cíleně proti její osobě. Krajský soud však nic takového neshledal.
53. Tato východiska potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém výše citovaném rozsudku č. j. 7 As 223/2024-27. Krajský soud nyní obsah tohoto rozsudku shrne (s odkazy na jeho jednotlivé body), aby bylo zřejmé, které žalobní námitky již Nejvyšší správní soud závazně posoudil v předchozím řízení týkajícím se zastavení žalobkynina nápadu, a které naopak zbývá krajskému soudu vypořádat v řízení nynějším, týkajícím se přeražení žalobkyně na jinou (exekuční) agendu, s jiným místem výkonu práce (pobočka soudu v Havířově).
54. Nejvyšší správní soud především uznal, že správním soudům nepřísluší hodnotit vhodnost, rozumnost či efektivnost kritérií, na jejichž základě byl konkrétní soudce pro přeražení vybrán, nad rámec toho, že přeražení musí sledovat legitimní cíl, nesmí mít diskriminační charakter a nesmí být vedeno úmyslem zasáhnout do nezávislého výkonu této funkce (bod 22). Krajskému soudu vytkl, že se touto otázkou zabýval šířeji, než měl, neboť předchozí řízení se týkalo jen zastavení nápadu do žalobkynina dosavadního oddělení 17 C. Posouzení okolností a konkrétních aspektů chystaného následného kroku (v podobě přeražení stěžovatelky na jiný úsek téhož soudu či na jinou agendu, resp. o „přemístění“ stěžovatelky na pobočku v Havířově) mělo být jen velmi omezené a značně zdrženlivé, týkající se zejména toho, zda se vůbec dostatečně myslitelně opírá o legitimní důvod a je přijato nediskriminačně s přípustným cílem (bod 24).
55. Z tohoto pohledu Nejvyšší správní soud potvrdil, že zastavení nápadu bylo opřeno o racionální a legitimní důvody sledující snahu zachovat dobré fungování okresního soudu (bod 30). Dosavadní pracovní výsledky žalobkyně na civilním úseku okresního soudu mohly ospravedlnit úvahy o takovémto „manažerském“ opatření (bod 26). Přitom se krajský soud nemusel blíže zabývat důvodností udělených výtek a jejich bližšími okolnostmi, neboť šlo o správní rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., proti kterým měla stěžovatelka možnost podat správní žaloby (bod 27), a mohl přihlížet i k výtkám starším pěti let (bod 29). Nejednalo se o žádné skryté trestání žalobkyně, ale naopak o mírnější postup za situace, kdy by byly splněny např. podmínky pro podání kárné žaloby. Nejvyšší správní soud akceptoval i úvahu krajského soudu, že výběr nové agendy či působiště v daném případě může jednak být krokem k nalezení pro stěžovatelku „lidsky“ vhodnějšího soudního

oddělení a jednak jde v případě exekuční agendy o činnost s relativně velkým množstvím rutinních úkonů, která sebou nese i menší časovou náročnost z pohledu soudních jednání. Nezákonný postup nemůže představovat projednání věci se soudcovskou radou (bod 28), stejně tak ale ani nedostatek projednání změny rozvrhu práce s dotčeným soudcem, tím méně pak jeho chybějící souhlas s chystanou změnou (body 31 a 40).

56. Další otázky přezkoumával již Nejvyšší správní soud pouze omezeně z toho pohledu, zda je mezi zastavením nápadu a dalšími předpokládanými kroky dostatečně myslitelný racionální a legitimní vztah. V tomto omezeném rozsahu aproboval úvahy krajského soudu, že snaha zajistit zastupitelnost soudců okresního soudu v rámci exekuční agendy (dva v sídle okresního soudu a dva na pobočce) se jeví jako racionální organizační opatření a že při přerazování na jinou agendu není třeba zohledňovat (služební) věk přerazovaných soudců ani to, zda by jiný soudce souhlasil s takovým přerazením – odmítnutí takového „bezbolestného“ řešení by mohlo nanejvýš jen „slabě a nepřímě“ nasvědčovat šikaně vůči stěžovateli (bod 31). Z hlediska osobních poměrů žalobkyně Nejvyšší správní soud poznamenal, že vzdálenost (a doba cesty) z jejího bydliště do Karviné i do Havířova je zcela srovnatelná, proto se mu jeví nerozhodná otázka péče o těžce nemocnou matku. Ani snížený „komfort“ při parkování vozidla nemůže hrát při posouzení klíčovou roli (bod 32), navíc obecně se nejví pravděpodobně, že by v okolí soudní budovy v Havířově bylo parkování tak problematické, jak to líčí (ale neprokazuje) žalobkyně (bod 33). Také námitky nedostatku dostupných služeb (lékárna, kosmetička) se Nejvyššímu správnímu soudu s ohledem na velikost města Havířova jeví jako účelové (bod 35).
57. Nejvyšší správní soud se prakticky vůbec nevyjádřil ke zdravotnímu stavu žalobkyně v kombinaci se stavebně-technickým stavem budovy v Havířově či s výskytem látek, které jsou pro stěžovatelku zdravotně závadné, při a po rekonstrukci této budovy, neboť právě těm podle něj věnoval krajský soud v předchozím řízení až příliš velkou pozornost. V řízení o nezákonném zásahu spočívajícím v přerazení žalobkyně na jinou agendu na pobočce v Havířově by však již význam mít mohly. Nejvyšší správní soud nicméně připomněl, že žalobkyni ve vztahu k těmto skutečnostem tíží důkazní břemeno (body 36-39).
58. Nyní krajský soud naváže těmi úvahami ze svého předchozího rozsudku, na kterých neshledal důvod nic měnit, neboť obstály v předchozím (byť omezeném a zdrženlivém) přezkumu Nejvyššího správního soudu, přičemž krajský soud je přesvědčen, že ob stojí i v následném (podrobnějším) kasačním zkoumání v nynější kauze. Na úvod krajský soud připomíná, že podle jeho názoru lze převedení na jinou agendu akceptovat jako náhradní řešení namísto kárného postihu zejména u soudce, který navzdory veškeré snaze podává kvůli svému osobnímu nastavení ve své agendě nedostatečný výkon (například proto, že až puntičkářsky upřednostňuje ve všech případech kvalitu každého, i nepodstatného, detailu před přiměřeným tempem vyřizování věcí). To ovšem pouze za podmínky, že to nepovede k dalšímu zatěžování účastníků řízení před okresním soudem průtahy.
59. Krajskému soudu připadlo pouze zhodnotit, zda výběr nové agendy a nového působíště žalobkyně nebyl šikanózní a svévolný, ale opíral se o racionální důvody. A tu krajský soud konstatuje, že žalované se podařilo jej přesvědčit o tom, že při svém rozhodování zohlednila pouze objektivní okolnosti a byla vedena zejména snahou zachovat dobré fungování Okresního soudu v Karviné jako celku. Neučinila nic, co by svědčilo o snaze nějak poškodit žalobkyni. Žádnou svévoli ani osobní averzi krajský soud v jejím jednání nespatřuje.

60. V první řadě je třeba říci, že jestliže si sama žalobkyně v žalobě stěžuje na to, že jí vyřizování její agendy komplikuje přidělování příliš velkého množství složitých věcí, tak exekuční agenda se pro ni skutečně jeví jako vhodnější. Jde o agendu s relativně velkým množstvím rutinních úkonů, kde je třeba pouze jednou za čas řešit složitější skutkovou či právní otázku. Zároveň, a přesně jak uvádí žalovaná, jde o agendu, kde se soudce dostává mnohem méně do osobního kontaktu se stranami a absolvuje tak logicky i menší množství soudních jednání. I v tom by tedy exekuční agenda mohla žalobkyni vyhovovat lépe, při vědomí toho, že sama v žalobě zmiňuje, jak v některých složitých věcech nařizuje jednání opakovaně a tato jednání trvají několik hodin. To vše svědčí o tom, že se předsedkyně soudu nesnažila žalobkyni výběrem agendy, na kterou ji převede, nějak poškodit ani jí zkomplikovat život či si připravit půdu pro další kárný postih. Samozřejmě, že pro žalobkyni, která na civilním úseku strávila řadu let, může být náročné si novou agendu osvojit. To však bude platit pro jakoukoliv agendu, na kterou by ji vedení soudu chtělo přeradit. Exekuční agenda v tomto není žádnou výjimkou.
61. Soud pak naprosto nesouhlasí s úvahou žalobkyně, že na exekuce by mělo vedení soudu primárně přeradit služebně mladšího soudce či soudkyni. Jistě si lze představit, že pro mladšího kolegu bude přechod mezi agendami méně náročný. V nynějším případě ale nelze přehlížet, že žalobkyně se na civilním úseku dlouhodobě neosvědčila, nedokázala odstranit průtahy i přes podpůrné opatření ze strany vedení soudu (zastavení nápadu) a není zde tudíž nadále perspektivní. Ani to, že jiná soudkyně z civilního úseku na pobočce v Havířově byla údajně ochotná přejít na exekuce dobrovolně, nehraje žádnou roli. Žalobkyniných práv se to bezprostředně nedotýká. Ona sama nepochybně příčinu ke svému převedení na exekuční agendu zavdala. A že se vedení soudu rozhodlo toto organizační řešení upřednostnit a nevyhovělo proto touhám jiné soudkyně, to se mohlo dotknout nanejvýš práv této soudkyně, nikoliv však žalobkyně. To, že vedení soudu nehodlá využít nabízející se „bezbolestné“ řešení, by nanejvýš mohlo (velmi slabě a nepřímou) nasvědčovat šikaně vůči žalobkyni. To však jen v případě, že by i z dalších okolností vyplynulo, že se vedení soudu snažilo žalobkyni dostat na exekuční agendu bezdůvodně a za každou cenu, s cílem ji nějak poškodit. Takovému závěru ale v tomto případě nic nenapovídá.
62. Pokud jde o to, zda vůbec bylo nutné na exekuční agendu někoho převádět, ani zde žalobkyně krajský soud nepřesvědčila o svém stanovisku. To, že jak v sídle Okresního soudu v Karviné, tak i na jeho pobočce v Havířově působí kvůli zastupitelnosti vždy dva soudci pověřeni vyřizováním exekucí, se jeví jako racionální organizační opatření. Nadto se ani nejedná o vytvoření nějakého nového místa přímo pro žalobkyni, kde by mělo smysl odůvodněnost takového kroku zkoumat, ale pouze o zaplnění místa po soudkyni, jež na svou funkci rezignovala. Vracet se v tuto chvíli k otázce, zda vůbec uprázdněná pozice na exekucích byla před více než třemi lety vytvořena smysluplně, by bylo absurdní.
63. Zde končí citace stále platných úvah z předchozího rozsudku krajského soudu č. j. 30 A 21/2024-86. Zbývá odpovědět na otázku, zda nebylo možné žalobkyni alespoň ponechat v jejím působišti v Karviné. Osobní důvody, které žalobkyně uvádí, však ani tentokrát krajský soud nepřesvědčily.
64. Podstatné je, že žalobkyně v nynějším řízení podala prakticky totožnou žalobu jako v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 21/2024, jež se týkalo zastavení nápadu nových věcí do jejího oddělení 17C. Následně nijak nereagovala na to, že Nejvyššího správního soudu pod č. j. 7

As 223/2024-27 zamítl její kasační stížnost v oné věci, přičemž v rozsudku upozornil, že žalobkyně řadu svých tvrzení nijak neprokázala. Žalobkyně přesto ani poté žádné nové důkazy v nynější věci nenavrhla.

65. Krajský proto nejprve opakuje, že žalobkyně nezpochybnila, že bydlí stejně daleko od Karviné jako od Havířova. Z hlediska dojíždění má tudíž srovnatelné podmínky na obou působištích a žádné z nich by jí nemělo bránit v péči o těžce nemocnou matku. Žalobkyně sice poukazuje na blízkost parkoviště v Karviné, ale nepopírá, že možnosti parkování v okolí soudní budovy existují i v Havířově, byť může trvat delší čas, než člověk najde volné parkovací místo. Již zcela účelově pak působí poukazy na blízkost lékaře, lékárny a kosmetičky. Havířov není malé město, tyto služby v něm jistě také budou k dispozici a žalobkyně se tak domáhá pouze zachování svého pohodlí, kdy má tyto služby v Karviné již nalezeny a vyzkoušeny. Popsané důvody se proto nejeví jako tak závažné, aby kvůli nim musel Okresní soud v Karviné činit nějaká organizační opatření na úkor svého územního členění nebo na úkor jiných kolegů soudců.
66. Konečně, pokud jde o rekonstrukci soudní budovy v Havířově, žalobkyně tvrdí, že stavební práce by údajně mohly mít negativní dopad na její zdraví. Svůj zdravotní stav doložila žalobkyně pouze lékařskou zprávou od alergologa, z níž nicméně plyne, že má těžké astma a je pro ni nevhodný pobyt v prašném prostředí a v prostředí s výskytem dráždivých chemikálií. Nepředložila ani nenavrhla ovšem žádný důkaz o tom, že by stavební práce v Havířově představovaly nějaké mimořádně zatěžující postupy s využitím agresivních chemikálií. Spokojila se nejen ve vztahu ke stavebním pracím samotným a k prašnosti (jež žalovaná nepopírá), ale i ve vztahu k používání chemických sloučenin působících negativně na její zdraví (což žalovaná na předchozím jednání popřela) s tvrzením, že to „není žádným tajemstvím“. Jediné, co tak soud považuje mezi stranami za nesporné, je fakt, že v případě pobočky soudu v Havířově se jedná o standardní stavební rekonstrukci vedoucí ke zvýšení prašnosti. Takovou rekonstrukci ovšem prochází čas od času každá starší budova. Půjde tedy o „běžné“ stavební práce, jaké se mohou stejně dobře někdy v budoucnu odehrát třeba i v sídle soudu v Karviné.
67. Důležité je, že rekonstrukce soudní budovy v Havířově představovala v rozhodné době běžící proces, jenž měl být v dohledné době dokončen. Šlo tedy jenom o dočasnou komplikaci, která nemohla sama o sobě úplně vyloučit možnost převedení žalobkyně na pobočku v Havířově. Tento problém se dal řešit dočasnými kompenzačními opatřeními, například tím, že se žalobkyni přidělí kancelář v části budovy, která má již rekonstrukci za sebou nebo kterou rekonstrukce teprve čeká. V krajním případě, pokud by žalobkyně nebyla schopná snášet vlivy rekonstrukčních prací vůbec, bylo by možné uvažovat i o jejím dočasném ponechání v sídle v soudu v Karviné, dokud nebude rekonstrukce budovy v Havířově skončena. Pokud by vedení soudu odmítlo potřebná kompenzační opatření přijmout, ačkoliv by žalobkyně lékařskými zprávami prokázala, že jsou pro zachování jejího zdraví nezbytná, bylo by tu možné uvažovat o nezákonném zásahu do výkonu soudcovské funkce. Žalobkyně ale netvrdí, natož aby prokázala, že o nějaká taková kompenzační opatření usilovala a nedočkala se jich. Není proto důvod předjímat v řízení, v němž žalobkyně brojí čistě jen proti samotného převedení na jinou agendu a na jiné místo výkonu práce, že vedení soudu bude takto „nevstřícně“ vůči ní postupovat a jakákoliv kompenzační opatření přijmout odmítne. Ostatně i z vyjádření předsedkyně soudu na ústním jednání v předchozí věci vyplynulo, že vedení soudu mělo samo z vlastní iniciativy

připraveno právě takovéto opatření, jež mělo dopady na zdravotní stav žalobkyně snížit (přidělení kanceláře v části budovy, jež aktuálně neprochází rekonstrukcí).

68. Ze všech těchto důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou. K zásahu žalované do výkonu soudcovské funkce žalobkyně sice došlo, ale šlo o zásah zákonný. Byl totiž opřen o adekvátní důvod – žalobkyně měla nahradit soudkyni odcházející z exekučního úseku z pobočky soudu v Havířově, neboť dosavadní pracovní výsledky žalobkyně na civilní agendě vedly k celé řadě výtek a exekuční agenda se pro ni jevila být vhodnější. Zároveň nic nenasvědčuje tomu, že by šlo o krok vedený osobní nevraživostí ze strany vedení soudu, snahou ovlivnit nezávislý výkon soudcovské funkce či o výsledek diskriminačního přístupu. Soud zvážil dokonce i osobní poměry žalobkyně, ale shledal, že Havířov jí podle všeho nabízí srovnatelné podmínky pro slaďování osobního života s pracovním jako Karviná a že dopady aktuálně probíhající rekonstrukce soudní budovy na její zdraví byly řešitelné a nemohly být tudíž na překážku jejímu převedení na nové pracoviště.

VI. Náklady řízení

69. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobkyně před soudem neuspěla (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované jako orgánu státní správy soudů by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu jí je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec její běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 1. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu